

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าได้นั้น จะต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและมีการศึกษา จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาให้กับ เด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป จึงได้กำหนดไว้ในแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ที่มุ่งเน้นพัฒนาคน “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2550 : ความนำ) ดังนั้นเพื่อการพัฒนาประเทศให้มีความสมดุลและยั่งยืน จึงได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 6 โดยระบุไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจและสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นถ้าบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เด็กและเยาวชนได้อย่างครบครัน สังคมบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาประเทศให้มีความเจริญได้อย่างมั่นคง สอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558 : 7) ซึ่งกล่าวว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั้นนับว่ามีความสำคัญมาก หากครูยังใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเดิมที่ถ่ายทอดผ่านตัวครูไปสู่เด็กเป็นสำคัญแล้ว ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จะไม่มีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 182)

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชานาฏศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกโดยสัมภาษณ์ อาจารย์ธนะวิชฌ อินพาเพียร ซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชานาฏศิลป์ที่โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น พบว่า ผู้สอนจะมุ่งถ่ายทอดเนื้อหาในลักษณะเป็นผู้สาธิตและอธิบายหน้าชั้น ส่วนผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามเพียงอย่างเดียว อาจส่งผลให้มีความสามารถและเข้าใจในขณะปฏิบัติเพียงเท่านั้น ผู้สอนไม่สามารถตอบสนองผู้เรียนทุกคนให้เรียนรู้ได้อย่างเสมอภาคกัน ด้วยปัจจัยเรื่องเวลาและจำนวนนักเรียน จึงทำให้ผู้สอนดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง ส่วนปัญหาด้านผู้เรียน ผู้วิจัย

ได้ไปสัมภาษณ์นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ของโรงเรียนผดุงราษฎร์และโรงเรียนเอกชนใกล้เคียงในจังหวัดพิษณุโลก ผู้เรียนให้ความเห็นตรงกันว่า ปฏิบัติตามครูผู้สอนไม่ทัน จึงเกิดความเบื่อหน่ายและเครียดในการเรียน โดยเฉพาะในเนื้อหาเรื่องราวมาตรฐาน ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจดจำทำรำและเพลงรำมาตรฐานทั้ง 10 เพลงได้ รวมไปถึงผลการสอบ O-NET ในปีการศึกษา 2557 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มสาระศิลปะ ในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยที่ 43.14 และในระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยที่ 43.14 ซึ่งเมื่อเทียบกับของโรงเรียนผดุงราษฎร์ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มสาระศิลปะต่ำกว่าโรงเรียนเอกชนระดับเดียวกัน ที่ 45.72, 46.98 และเมื่อแยกตามสาระ พบว่า ในสาระนาฏศิลป์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสาระทัศนศิลป์และสาระดนตรี เมื่อเทียบจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน สาระทัศนศิลป์มีคะแนนเฉลี่ย 50.59 สาระดนตรีมีคะแนนเฉลี่ย 52.96 และสาระนาฏศิลป์มีคะแนนเฉลี่ย 31.16 ถือว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสาระนาฏศิลป์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติ (O-NET) ซึ่งเกณฑ์คะแนนการผ่านในรายวิชานาฏศิลป์ กลุ่มสาระศิลปะของโรงเรียนผดุงราษฎร์ กำหนดเกณฑ์การผ่านร้อยละ 60 ขึ้นไป และจากการประชุมกลุ่มสาระศิลปะ ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนผดุงราษฎร์ เรื่องปัญหาของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ พบว่า วิธีการสอนในปัจจุบัน ส่วนมากผู้สอนจะเน้นการสอนแบบปกติเป็นการสอนแบบบรรยาย ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ด้วยการสื่อสารทางเดียวคือจากตัวครูไปยังนักเรียน หรือในบางครั้งเนื้อหาในลักษณะเป็นผู้สาคิดและอธิบายหน้าชั้น ส่วนผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามสอดคล้องกับ ปรรายนา เกษน้อย (2540 : 24-25) ผู้สอนไม่สามารถตอบสนองผู้เรียนทุกคนให้เรียนรู้ได้อย่างเสมอภาคกัน ด้วยปัจจัยเรื่องเวลาและจำนวนนักเรียน จึงทำให้ผู้สอนดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึงซึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ ได้ทุกที่ ทุกเวลานั้น จึงต้องมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว กรมวิชาการได้กำหนดสื่อการเรียนการสอนนาฏศิลป์เพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนเป็นสิ่งกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในกิจกรรมและเป็นสิ่งช่วยให้ครูถ่ายทอดความรู้หรือสื่อสารกับนักเรียนให้เป็นรูปแบบของรายต่อการเข้าใจในเนื้อหานั้นๆ มีแผนการเรียนรู้ แผนภูมิ เครื่องแต่งกายละครของจริง เทป เครื่องดนตรี วิทยากรเครื่องเคาะจังหวะเครื่องบันทึกเสียงภาพประกอบวีดิทัศน์คู่มือเอกสาร เป็นต้น (กรมวิชาการ, 2545)

ปัจจุบันการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีทางด้านการสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศด้านอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบไร้สายหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ เช่น Smart Phone, iPad,iPhone, Android tablet และ Phablet (Phone+Tablet) (Margaret Rouse, 2012) เป็นต้น มีการพัฒนาให้มีฟังก์ชันและความสามารถในการใช้งานได้หลายรูปแบบ เช่น กล้องถ่ายรูป วิชยูเครื่องเล่นภาพและเสียง นาฬิกาปลุก เครื่องคิดเลขและแผนที่นำทาง เป็นต้น อีกทั้งมีการพัฒนาแอปพลิเคชัน (Application) หรือ App. บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในหลายๆ ด้าน บนระบบปฏิบัติการต่างๆ ได้แก่ Android, iOS, Blackberry OS, FirefoxOS และ Windows Phone เป็นต้นนอกจากนี้กระแสความนิยมแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ อ้างถึงในบทความ ประกายรัตน์ สุวรรณ (2555 : 1) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนในวิชานาฏศิลป์ได้ และเพื่อเป็นสื่อประกอบบทเรียนในการเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอนแอปพลิเคชัน เป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานผลงานประกอบการเรียนรู้หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1. แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการเรียน เช่น แอปพลิเคชันการเรียนภาษาอังกฤษ 2. แอปพลิเคชัน รูปแบบเสริมการสอน เช่น แอปพลิเคชันแสดงการไหลเวียนโลหิตในร่างกายมนุษย์ และ 3. แอปพลิเคชันรูปแบบสร้างองค์ความรู้ เช่น แอปพลิเคชันการสร้างรูปทรงสามมิติ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556 : 6-9) สอดคล้องกับ วรัชฐา เสรีวิวัฒนา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชัน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องรูปสี่เหลี่ยม สำหรับระบบปฏิบัติการไอโอเอส บนอุปกรณ์แท็บเล็ต ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) แอปพลิเคชัน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องรูปสี่เหลี่ยม สำหรับระบบปฏิบัติการไอโอเอส บนอุปกรณ์แท็บเล็ต ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแอปพลิเคชัน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องรูปสี่เหลี่ยม สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแอปพลิเคชัน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องรูปสี่เหลี่ยม สำหรับระบบปฏิบัติการไอโอเอส บนอุปกรณ์แท็บเล็ต อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ประกายรัตน์ สุวรรณ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานในภาพรวม อยู่ในระดับ ดี

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการร่างมาตรฐาน โดยใช้สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐานผ่าน แอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาว่าสื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐานผ่าน แอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือ ที่สร้างขึ้นจะมีคุณภาพอยู่ในระดับที่เหมาะสมในการนำไปใช้หรือไม่ และจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการร่างมาตรฐานของผู้เรียน ที่เรียนด้วยสื่อประกอบบทเรียนผ่าน แอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือ กับผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ตลอดจนผู้เรียนจะมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดต่อสื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐานผ่าน แอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือ ซึ่งประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ในครั้งนี้จะทำให้ได้ สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูอาจารย์ที่จะพัฒนา สื่อประกอบบทเรียนผ่านแอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือ ในสาระการเรียนรู้หรือรายวิชาอื่นระดับชั้นอื่นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของสื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการร่างมาตรฐานของผู้เรียนที่เรียนด้วยสื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ กับผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป
2. ความสามารถในการร่างมาตรฐานโดยใช้สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนผดุงราษฎร์ จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนผดุงราษฎร์ จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้น ม.3/1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

กลุ่มควบคุม นักเรียนชั้น ม.3/2 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

พิจารณาจากตารางการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตาราง 1 แสดงการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียนชาย	จำนวนนักเรียนหญิง	หมายเหตุ
กลุ่มทดลอง(ชั้น ม.3/1)	15	15	ทั้ง 2 ห้องเป็นนักเรียนห้อง Smart ซึ่งนักเรียนห้อง Smart จะมีระดับความรู้ความสามารถที่ดีและไม่แตกต่างกันเมื่อวัดจากการสอบคัดเลือกห้อง Smart ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกนักเรียนทั้ง 2 ห้องนี้มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มควบคุม(ชั้น ม.3/2)	15	15	

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รายวิชาศิลปะ 5 (สาระนาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ศิลานาฏศิลป์ หน้อยย่อยที่ 2.1 เรื่อง รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (หลักสูตรกลุ่มสาระศิลปะโรงเรียนผดุงราษฎร์ : 2560) โดยใช้สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง รำวงมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ จำนวน 16 ชั่วโมง มี 4 บทเรียน ดังนี้

1. ประวัติและการแต่งกายของร่ำวงมาตรฐาน	2	ชั่วโมง
2. เนื้อเพลงและทำร่ำของร่ำวงมาตรฐาน	2	ชั่วโมง
3. ตัวอย่างการแสดงร่ำวงมาตรฐาน	2	ชั่วโมง
4. การฝึกปฏิบัติทำร่ำวงมาตรฐาน	10	ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ โดยใช้ สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่ำวงมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการร่ำวงมาตรฐานโดยใช้ สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่ำวงมาตรฐานผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาความสามารถในการร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่ำวงมาตรฐาน ผ่าน Application บนโทรศัพท์มือถือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวมเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามคำศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. สื่อประกอบบทเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยทำให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามจุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้เป็นอย่างดี ในที่นี้ สื่อประกอบบทเรียน คือ Application บนโทรศัพท์มือถือ เรื่อง ร่ำวงมาตรฐาน

2. Application บนโทรศัพท์มือถือ หมายถึง โปรแกรมประยุกต์สำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่ บนโทรศัพท์มือถือ ประกอบไปด้วย คำแนะนำในการใช้ และเนื้อหาความรู้ ที่มีทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวประกอบคำอธิบายและคลิปวิดีโอตัวอย่างการแสดงร่ำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 5 บทเรียน ได้แก่ 1. ประวัติร่ำวงมาตรฐาน 2. การแต่งกายของร่ำวงมาตรฐาน 3. เนื้อเพลงและทำร่ำของร่ำวงมาตรฐาน 4. การฝึกปฏิบัติทำร่ำวงมาตรฐาน 5. ตัวอย่างการแสดงร่ำวงมาตรฐาน

3. ร่ำวงมาตรฐาน หมายถึง ศิลปะการแสดงและการพ้อนร่ำที่แสดงเป็นคู่ชายหญิง ร่ำเป็นวงกลม เพลงที่ใช้ร่ำมีทั้งหมด 10 เพลง และในแต่ละเพลงมีทำร่ำเฉพาะ มีทั้งหมดรวมแล้ว 14 แม่ทำ

4. ความสามารถในการร่างมาตรฐาน หมายถึง การมีทักษะในการปฏิบัติการร่างมาตรฐานซึ่งประกอบไปด้วย 1.เคลื่อนไหวสัมพันธ์กับบทเพลงและจังหวะของดนตรี 2.ลีลา ความสวยงามและความถูกต้องตามแบบนาฏศิลป์ไทย 3.ความพร้อมเพรียงในการรำ 4.ความกล้าแสดงออก โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการร่างมาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนผดุงราชบุรี จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 6 ห้อง รวม 250 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ดังนี้

กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้น ม.3/1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

กลุ่มควบคุม นักเรียนชั้น ม.3/2 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สื่อประกอบบทเรียน เรื่อง ร่างมาตรฐานผ่าน แอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนา แอปพลิเคชัน บนโทรศัพท์มือถือ สำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่น ในสาระหรือรายวิชาอื่นต่อไป